

NORGES HØYESTERETT

Den 20. november 2014 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Matningsdal, Øie og Normann i

HR-2014-02274-U, (sak nr. 2014/980), sivil sak, anke over dom:

A (advokat Jens Otto Haugland)

mot

B (advokat Einar Drægebø – til prøve)

truffet slik

B E S L U T N I N G :

- (1) Høyesteretts ankeutvalg tillot 16. juni 2014 fremmet anken fra A over Gulating lagmannsretts dom 3. mars 2014 i sak nr. 13-092315ASD-GULA/AVD1 mot B. Saken gjelder krav om skjevdeling av en boligeiendom som tidligere hadde tilhørt As foreldre, men som A hadde fått overdratt fra sin mor mens hun satt i uskiftet bo, og reiser særlig spørsmål om forståelsen av gavebegrepet i ekteskapsloven § 59 første ledd.
- (2) I prosesskriv 7. november 2014 og 17. november 2014 har ankende part anført at en testamentarisk disposisjon fra As foreldre om at sønnens arv skulle bli hans særeie, medfører at halvparten av boligeiendommens verdi uansett må holdes utenfor delingen mellom partene.
- (3) Ankemotparten har i prosesskriv 13. november 2014 gjort gjeldende at anførselen gjelder et nytt faktisk grunnlag for Høyesterett, som krever samtykke etter tvisteloven § 30-7. Ankemotparten anmoder om at samtykke ikke gis. Det vises til at det nye grunnlaget endrer sakens karakter, er fremsatt for sent, og at det – dersom utvidelsen tillates – vil være behov for at ankeforhandlingen for Høyesterett utsettes.
- (4) Ankende part har i prosesskriv 17. november 2014 gjort gjeldende at anførselen ikke krever utvalgets samtykke etter tvisteloven § 30-7 første ledd og viser til at anførselen kun er et nytt rettslig synspunkt, med bakgrunn i kjente faktiske forhold. Subsidiært anmodes det om utvalgets samtykke til å fremme anførselen.
- (5) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker:
- (6) I de dokumenter som er lagt frem for utvalget, er det ikke noe som tyder på at den ankende part tidligere i saken har anført at testamentets bestemmelse om særeie medfører at

halvparten av boligeiendommens verdi skal holdes utenfor delingen mellom partene. Etter utvalgets syn er det her ikke tale om nye rettslige synspunkter som ikke krever samtykke etter tvisteloven § 30-7 første ledd. Det dreier seg om et nytt rettsstiftende faktisk forhold, og dette nye faktiske grunnlaget skiller seg vesentlig fra de grunnlag som ankende part tidligere har påberopt i saken – som særlig er knyttet til gavebegrepet i ekteskapsloven § 59.

- (7) Etter utvalgets syn vil det nye faktiske grunnlaget utvide saken og endre dens karakter. Den nye anførselen er fremmet meget kort tid før ankeforhandlingen i Høyesterett. Ankende part har lenge vært kjent med testamentets bestemmelse om særeie, uten at dette tidligere er blitt påberopt som grunnlag i saken. Den ankende part gis derfor ikke samtykke til som nytt faktisk grunnlag for Høyesterett å gjøre gjeldende at den testamentariske bestemmelsen om særeie medfører at han uansett kan holde halvparten av boligeiendommens verdi utenfor delingen mellom partene.
- (8) Beslutningen er enstemmig.

S L U T N I N G:

Den ankende part gis ikke samtykke til som nytt faktisk grunnlag for Høyesterett å gjøre gjeldende at den testamentariske bestemmelsen om særeie medfører at han kan holde halvparten av boligeiendommens verdi utenfor delingen mellom partene.

Toril M. Øie
(sign.)

Magnus Matningsdal
(sign.)

Kristin Normann
(sign.)

Riktig utskrift: